

Volvotreff i Ål 2002

De av dere som var tilstede på Ål-treffet i 2001 husker nok regnværet som bare økte på utover denne dagen og sluttet selvfølgelig ikke for treffet var over utpå ettermiddagen. Paradoksalt nok hadde ikke det begredelige været noen innvirkning på oppmøtet da det var like mange biler tilstede som normalt.

2002 treffet hadde derimot langt bedre vær å vise til, noe som definitivt bidro positivt til å gjøre årets Ål-treff til en suksess, og ytterligere manifestere treffets viktige betydning for Volvo-folket i Norge.

Tekst & foto: Arnt Willy Aardal

Referatet fra treffet skulle egentlig blitt skrevet av noen andre så derfor tok jeg ikke notater under treffet. Dette referatet er derfor skrevet fra en skral hukommelse (fire måneder senere), men med gode innspill fra bilder. Bildeutvalget er imidlertid ikke det beste, og begrenset til oversiktsbilder.

Årets Volvo-treff i Ål gikk av stabelen 24. august 2002 i Ål i Hallingdal. Stedet var som vanlig Sundre Camping like utenfor Ål sentrum (det er mulig campingplassen har fått et nytt navn nå som nye eiere har overtatt). Offisiell start var kl 10⁰⁰ og det ble holdt gående til arrangøren

takket for seg ved 16-tiden.

Ål har en stor stjerne for alle som driver med gamle Volvoer av alle slag. Fra første treff tilbake i 1993 har Ål blitt en gjentagende suksess med fra 150 til i overkant av 200 biler hver eneste år. Selv ikke bedritent vær og kongelige bryllup har klart å rokke ved det faktum.

Treffet startet opp som et helgetreff med program både lørdag og søndag, men har de senere år endret karakter til et dagstreff med et tett-pakket program på lørdagens for- og ettermiddag. Oppmøtet på fredag og søndag ble etterhvert såpass lite at det ble valgt å satse alt på lørdagen. Nå har imidlertid mange en såpass lang reisevei at det blir naturlig å

legge inn en eller to overnattinger. Å leie ut samtlige av campingplassens hytter er derfor ikke noe problem for arrangørene så aktiviteten er stor allerede på fredags ettermiddag da innrykket begynner.

Å dra i gang og fullføre et slikt arrangement koster penger, noe ikke minst premiebordet bar preg av (en bråte med pokaler). Derfor ble det avkrevd en avgift på 50 kroner ved ankomst på lørdag morgen/formiddag. Tilbakemelding fra de deltagende er imidlertid utelukkende positiv da de får igjen i bøtter og spann av verdier som ikke kan måles i penger. Ved inngangen fikk man også utdelt bl.a. program, stemmeseddel og klistremerke.

Ål-treffet – Utstillingen

Hovedaktiviteten på Ål er den store utstilling av gamle Volvo-biler. Som nevnt ligger antallet på rundt 200, og årets treff lå i overkant av dette. Bilene blir sortert etter type slik at Amazoner parkerer samlet på et eget areal. Andre klas-

ser Oppmøtet av Amazoner var som vanlig svært godt.

ser samler; PV og Duett, P1800, 140/164-serien, 240-serien i tillegg til nyere biler som inkluderer alle modeller som er satt i produksjon etter 240'en. Tyngre kjøretøy som buss og lastebiler har egen klasse.

Jeg har ikke eksakte tall å komme med, men jeg mener å huske at jeg kom til at 47 Amazoner var tilstede på det meste og var således den modellen som samlet flest biler. Å være flest har vi klart flere år på rad. Det kom så mye Amazon at det tidlig ble nødvendig å dobbelparkere for å få plass til alle bilene – et problem som ikke var plagsomt for de andre modellene.

Delemarked

Delemarkedet blir bare større og større for hver år, og årets marked var definitivt populært, for besøket

✓ Oppmøtet i PV/Duett-avdelingen lå ikke langt etter, men har aldri klart å overgå Amazonene i antall.

▲ *Nedre plan er satt av til P1800 og 140/164. Planet omkranses av markedet og klubbstandteltene.*

var jevnt og stort hele treffet gjennom. De store aktørene i markedet var tilstede, men også mindre handlere var tilstede med det de måtte ha å selge.

Etterhvert som nye biler settes i stand øker behovet for deler, og utvalget av Amazon-deler er heldigvis så stort at det er en kurrant sak å skaffe det aller meste en trenger. De som styrer med andre modeller eller bilmerker er ikke alltid like heldig stilt da det stadig blir vanskeligere å få tak i deler til doningen.

Med lavere utvalg blir det normalt høyere priser, så foreløpig har vi greie priser på Amazon-deler. Jeg roter litt med en gammel Mercedes Benz nå om dagen og kommer ikke til å reagere på Volvo-priser lenger!

Mange som skaffer seg en vete-

▼ *Etter kortesen ble også 240-serien stilt opp på nedre plan.*

ranbil tror at det kun er utgifter til kjøp av denne og blir forundret når regninger for vedlikehold begynner i tikke inn. Veteranbil er normalt ikke en rimelig hobby, jevnt over en dårlig investering, men du verden så mye moro du kan få ut av den.

Amazon + Lillebror = sant ♥♥♥

I løpet av sommeren har jeg tilbakelagt ca 5.000 km med Amazon på kryss og tvers gjennom Skandinavia, og på de fleste av disse har jeg hatt en Lillebror på slep. For nye lesere er Lillebror navnet på den teltilhenger som Widerøe produserte på Fornebu på 50- og 60-tallet til produksjonen brått ble lagt ned i 1971.

Når man skal bruke en gammel bil og kjøre til og fra treff har jeg tenkt at man kan like gjerne bruke en tidsriktig overnattingsform på lengre turer. Jeg har derfor valgt å satse på nostalgicamping med Amazon, Lillebror, Tandberg reisradio og bruk av Optimus parafinlampe og primus til lys og varme.

Denne Lillebror hadde jeg med til Ål og overnattet i den fra fredag til lørdag. 35 mil med avreise i 5-tiden lørdag morgen fristet ikke nevneverdig, så det ble overnattingstur med Lillebror isteden.

En teltduk av bomull er ikke mye til støyisolasjon å skryte av (jeg har av naboer blitt beskylt for høylytt snorking – helt feilaktig selvsagt). Normalt har jeg ikke problem med nattesøvnen, men når naboer prøver motorer og stereoanlegg midt på natten var det antageligvis ikke bare jeg som våknet. Hver for seg var det kanskje ikke mange som reagerte nevneverdig, men samlet hadde nok aggresjonen spikret de skyldige opp på veggen etter øra sammen med motorer og andre støykilder.

Et hjørne av utstillingsplassen på Sundre er satt av til veteran-camping, og er vel verd et besøk. Her var det mye rart å se på, alt fra spisstelt, fargeglade familietelt fra 70-tallet, teltilhengere og campingvogner, alle med mer eller mindre tidsriktig campingtilbehør.

Klubbstand

Enkelte klubber hadde egen stand på treffet. Fravær av stand blir raskt lagt merke til av klubbens medlemmer og kommentert i ordelag som kan så tvil om styrets vilje til å ta i et tak for klubbens ve og vel.

I år hadde Amazon-klubben imidlertid satt opp standteltet og standen ble betjent av Håkon Frogner, Pål-Magnus Lilleberg og Svein Warberg. Hovedformålet med standen er å informere om klubbens virke, verve medlemmer og selge klubbekvisita.

Teltet var egentlig ikke nødvendig som beskyttelse mot været, men du verden så godt det er å kripe inn i skyggen etter noen timer i strålende sol (som også ble reflektert fra alle kanter i blankpolert lakk og skinnende krom). Når man først satt i en stol i skyggen kunne man like gjerne gjøre nytte for seg ved å svare på spørsmål fra publikum. Etter endel år i «*geimet*» har en jo plukket opp ett og annet som kan komme til nytte.

▲ *Det gjøres klart til avreise i kortesje med over 200 Volvo-biler. Minuttene før avreise var ulidelig lange for enkelte deltagere.*

Kortesje – Rekordforsøk

Et nytt innslag på Ål var rekordforsøket på å komme i Guinness rekordbok som verdens lengste sammenhengende kortesje med Volvo-biler. Litt før 13⁰⁰ fikk alle sjåfører beskjed om å sette seg inn bak rattet og gjøre klart til rekordforsøket. Oppslutningen var bortimot 100% (ikke alle var kjørbare så tidlig på ettermiddagen).

På forhånd hadde arrangørene staket opp kjøreruten, først innom Ål sentrum, rundt hotellet, tilbake ut av sentrum og videre opp i høyden før kursen ble satt tilbake til utgangspunktet.

Det viktigste med å kjøre i kortesje er å holde jevn hastighet og avstand til bilen foran og bak. Må hastighet forandres må det skje forsiktig og hold et øye i speilet for ikke å miste bilen bak. En liten variasjon i hastighet fremme forsterkes og gir lett store utslag bakover i rekken. Risikoen for at kortesjen blir brutt er derfor svært stor med sjåfører som ikke vet hvordan det kjøres i kortesje, eller med en løype som byr på hastighetsvariasjoner som lett skaper store luker. Når ruten det skal kjøres er ukjent for sjåførene og i tillegg ikke merket opp kan også luker føre til at deler av kortesjen tar andre veier enn opprinnelig tiltenkt.

Kortesjen var tenkt kjørt i kronologisk rekkefølge; med PV/Duett først ut, dernest Amazon, så P1800, 140/164, 240 og til slutt nyere biler som 700- og 900-serien, 850/V70 etc. Denne delen av kortesjen fungerte bra da alle kom seg avsted

➤ *Hjemveien ble lagt over til Uvdal, og videre nedover Numedal. Bildet her er tatt ved Dagali.*

noenlunde samlet. Inn mot sentrum var også kortesjen samlet og den slynget seg rundt hotellet og tilbake ut av sentrum. Her kom første sprekk da en kolonne med 140-biler ikke tok veien rundt hotellet, men forbi og inn i det totale kaos da bilene måtte snu uten at det var plass til dette. Noen hundre meter senere stoppet hele kolonnen opp, og det viste seg at en luke blant PV'ene hadde resultert i at de siste ikke fikk med seg hvor de fremste ble av og stoppet opp i et veikryss. Flertallet av deltagerene ble dermed avspist med en langt kortere løype enn først tiltenkt. Med to brudd var ikke kortesjen lenger samlet og rekordforsøket ble mislykket.

Imidlertid var ikke alt bortkastet da deltagerene fikk seg en grei kjøretur innom Ål. Tilbake på campingplassen ble bilene satt tilbake på sine tilmålte plasser, klar til siste del av utstillingen, premiering og avslutningen på treffet.

Neste år kommer arrangørene sikker tilbake med et nytt forsøk, og med erfaringene fra årets forsøk i bagasjen blir det sikkert langt mer vellykket.

Epilog – siste Ål-treff?

Ål-treffet har i alle år blitt drevet av to-kløveret Bengt Roer og Jan-Otto Hansen. I varierende grad har de fått hjelp av andre til å arrangere treffet, både med bistand fra Volvo-klubbene og privatpersoner. Det sier seg selv at det blir mye jobb fordelt på få hender, og ikke uventet hadde Bengt og Jan-Otto signalisert at dette blir siste gang (signaler kan lett blandes sammen med rykter, men rykter kommer som regel fra andre enn sakens egentlige hovedpersoner).

Jeg tok en prat med Bengt Roer på fredagskvelden, og her fremkom nye og interessante planer for kommende Ål-treff. Da dette er foreløpige planer hører de ikke hjemme på

trykk her, men det var betryggende å høre at nye treff er under planlegging.

En viktig brikke i de nye planene er flere personer til å dra lasset sammen. Arrangementskomiteen blir heretter utvidet med flere personer (i denne inngår nå bl.a. Bengt Lybekk), og det alene er nesten å regne som en garanti for at det også blir Volvo-treff i Ål i årene som kommer.

Vi må imidlertid ikke stille oss opp med armene i kors og se på at andre jobber, men ta i et tak når det skulle behøves. Rom ble ikke bygget på en dag, og i hvertfall ikke av seg selv!

En stor takk til Bengt og Jan-Otto for nok et vellykket arrangement, og mange med meg har nok allerede satt av en lørdag i slutten av august til Ål-treffet på neste års treffliste (dato kunngjøres senere).

Arnt Willy

